

К-48

НАТ. КЛЕЙМЕНОВА

ТЕТЯНЧИН
І Ж а К

МАЛЮНКИ С. КОНОНЧУКА

1956

«КУЛЬТУРА»

Δ
K 98

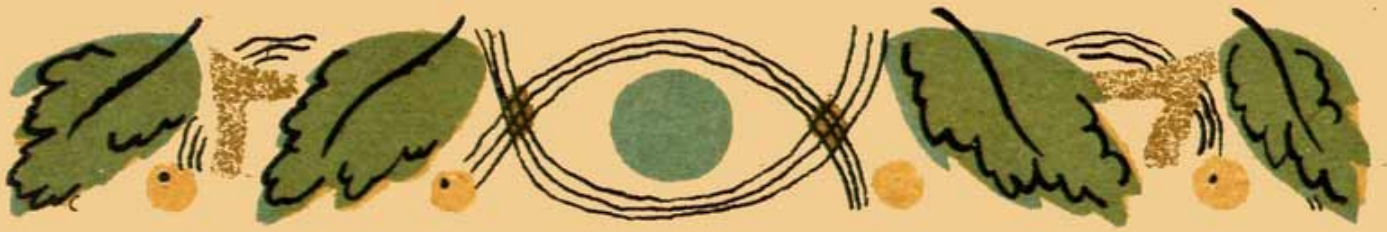
146227-

ТЕТЯНЧИН ІЖАК

Жила Тетянка в великім лісі, бо батько її був за лісничого. Не було в Тетянки знайомих дітей, не було з ким бавитись, але вона не сумувала. Любила Тетянка ліс, любила лісових звіряток і пташок, ввесь час гралася в лісі. Була в Тетянки там улюблена галявинка. На тій галявинці стояв великий старий дуб, а на дубі у дуплі жила білка. Весела стрибуха-білочка

Державна Публічна
БІБЛІОТЕКА УРСР
№ 1268911

Державна
Публічна

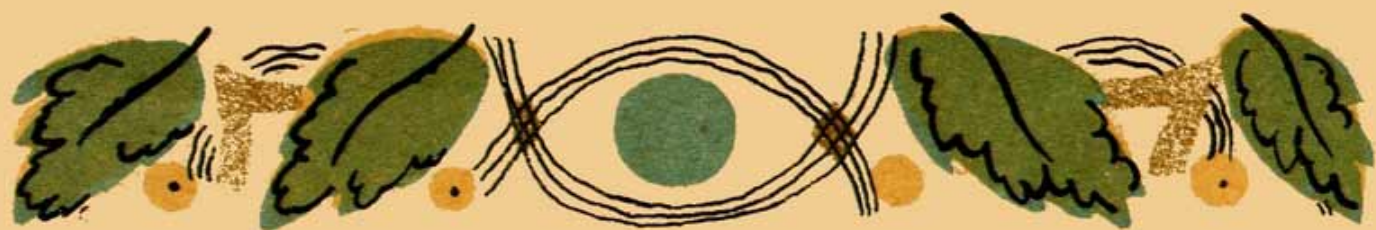
звикла до Тетянки й зовсім її не боялась. На цій таки галявинці жив їжак. Тетянка часто бачила, як він бігав поміж кущів, але тільки-но підходила вона до нього ближче, — їжак згортався клубком і лежав як неживий.

Тетянка поклала ознайомитися з їжаком ближче. Принесла вона якось молока в мисочці, поставила його коло їжакової норки, а сама відійшла осторонь. За деякий час їжак виповз, підліз до мисочки, обнюхав. Покуштував молоко — смачно! і все висмоктав. Але скоро Тетянка наважилась підійти, їжак утік. Щодня Тетянка приносила молоко й незабаром їжак звик до неї і більше не втікав.

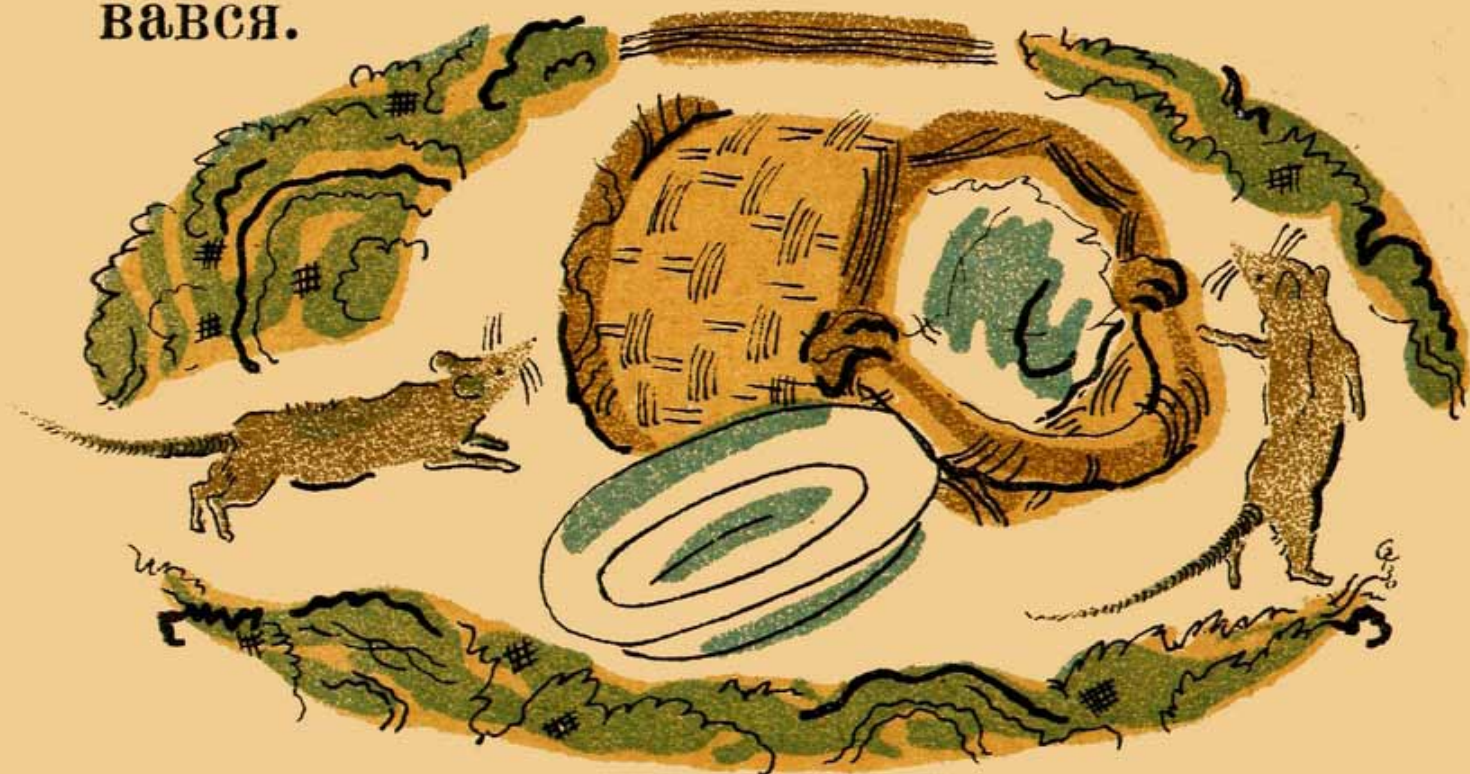
Збирала якось Тетянка суниці. Набрала повний кошик. Утомилась. Пішла на улюблену галявинку відпочити. Сіла під дубом і почала плести вінок. А білочка з гілки на гілку стрибає, все нижче спускається. Цікаво їй подивитись, що робить Тетянка. Задивилась на білку Тетянка і не помітила, як підповзла гадюка. Побачила її тоді тільки, як гадюка стала на хвіст і вистромила жало.

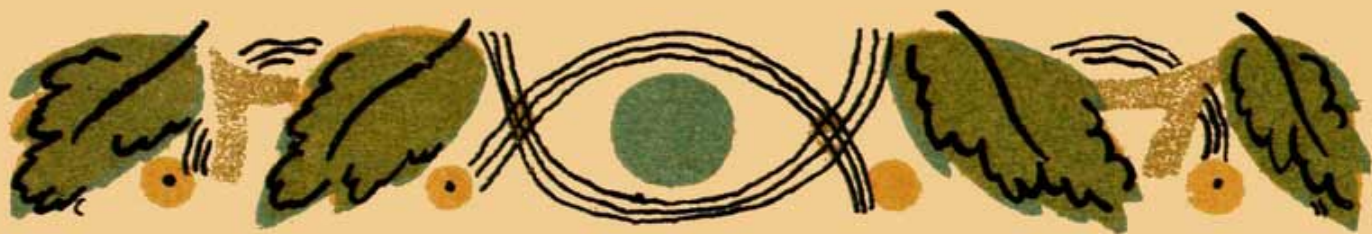
Злякалась Тетянка, схопилась, ягоди розкидала. Хтіла втекти, та з переляку до місця прикипіла.

Раптом поруч, під кущем, щось зашаруділо — вибіг їжак. Він скокнув до гадюки, схопив її за хвіст своїми гострими зубенятами, а сам миттю згор-

нувся клубком, наїживши гострі голки. Гадюка рвонулась і кинулась на їжака. Покололася голками й ще раз кинулась. Їжак ані руш і міцно тримав зубами гадючин хвіст. А гадюка все кидалася та й кидалася на голки, доки вся не скололася й не впала долі як стара ганчірка. Тоді їжак висунув свою хитру, гостреньку мордочку, впевнився, що гадюка нежива й почав її вмирати, з задоволення порошкуючи. Тетянка стояла й вдячно дивилась на сміливого їжака. Коли він усю гадюку з'їв, то побіг до своєї норки й сховався.

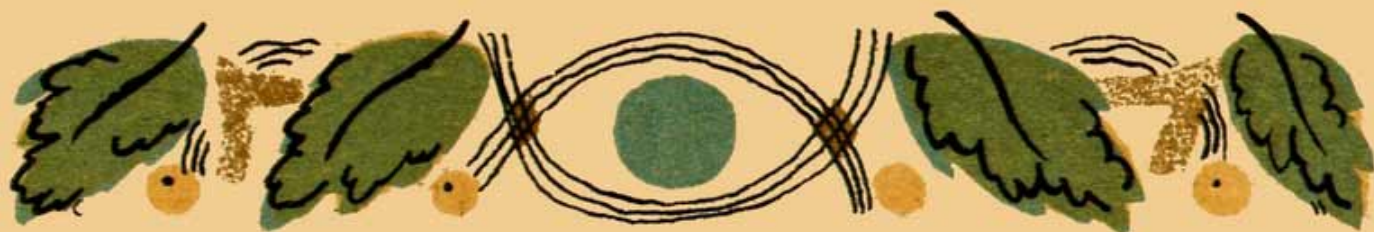

Другого дня Тетянка, як звичайно, принесла їжакові молока. Їжак виліз із норки й почав пити. Він уже не боявся Тетянки. Коли їжак усе молоко вишив, Тетянка поклала його в кошик і принесла додому.

І почав їжак жити в Тетянки. Він добре ловив миші і їв їх. Іноді він утікав до лісу, але згодом повертався додому.

Восени їжак зник. Тетянка пожурилася, пожурилася, та й забула за нього.

Прийшла й минула зима. У березні, коли мазали хату, одсунули велику скриню, що стояла в кутку, а за скринею якась сіра грудка лежить. Подивились, а це їжачок. Тільки який він

маленький став і плаский. Тетянка вирішила, що він неживий, але мама сказала:

— Ні, Тетяно, він живий, він тільки заснув на зиму, як це роблять і кро-ти і кажани.

Тетянка збудила їжака, почала го-дувати молоком. За кілька день їжак піджив і знов бігав по хаті.

Державна
республіканська бібліотека
ДЛЯ ДІТЕЙ

Державна Публічна
БІБЛІОТЕКА УРСР
ІНВ. 1268911

-146227-

6000

ц. 9 к.

1930 К48Т

№ 268

1930
1197
ПЕРЕКЛАД І. ЕВЕНСОН

Видавництво „КУЛЬТУРА“ Держтресту „Київ-Друк“
1930